

ເກົ່າໂຄນ

ສະວາດ

....॥ສະໜຫວານ

ຕັວລວຍກາບ
ງດງາມ

ລວມຄົວໄຊວ

ສິມສັກ

หัวใจเปื้อนรัก

นิยายรักหวานซึ้งตรงใจ ที่คุณไม่อาจลืมเลื่อน

อรัมกบท

“ทุกวันนี้ลีญา yang ไม่เรียกว่า pron นับติคุณพี่อีกหรือ
จะ เสียทั้งตัว เสียทั้งใจ..”

“คุณพี่เห็นลีญาเป็นตัวอะไร เป็นนางบำเรอของคุณ
พี่หรือจะ.. หรือเห็นเป็นโสเกณที่ไม่มีค่าตัว.. หรือเป็นเด็กใน
อุปการะที่คุณพี่ชูบเดี้ยงเอาไว้เพื่อรอโอกาสหนึ่..”

“อย่าทำแบบนี้กับลีญาจะนะค่ะ ลีญาไม่ยอมคุณพี่อีก
แล้ว..”

“ทำไม เธอจะเรียกร้องอะไรจากฉัน..”

ด้วยรัก

คีตะชารา

ตอนที่ 1

ฝ่ามือใหญ่สะอุดยื่นมาจับแก้วทรงสูงขึ้นจิบนำสีเขียวอ่อนที่เย็นจัดขึ้นจุดรวมฝีปากได้รูป แต่เพียงแค่น้ำสีเขียวอ่อนถูกดีมเข้าไป เขายังต้องพ่นออกแทนทัน ก่อนจะตัวดสายตามกล้าจ้องมองมายังใบหน้าหวานละไมของหญิงสาววัยรุ่นสีบสามปีที่สวยหวานอ่อนโyn

“เชօເອານ້າອະໄຮມາໃຫ້ລັນອາລື່ງາ..”

ໂຮມວິສຸທີແພດເສີຍງກ້ອງຮ້ອງຄາມອ່າງຈຸນເນື້ອວໍາທຳໄໝ
ຮ່າງບາງສະດູງເຂົ້ອກກ່ອນຈະຄ່ອຍ ທ່ານັບກີບປາກບາງນອກເລ່າ
ເຫາອ່າງແຜ່ວເບາແລະອືກອັກ

“ນ້ຳ ນ້ຳມະຮະ ປິ່ນ ຄະ ອຸລຸຄຸລຸພື່..”

“ນ້ຳມະຮະຫວື່ອ..”

ເຫາຍົບແກ້ວນ້າສີເນື້ອວໍາມີແລ້ວຕຽມມາຫຼັນຕື່ມ ເຮອກຟູ້ວ່າມັນ
ກັບຢືນມາຕຽມຫຼັກຂອງເຫຼວ

“ກລ້າດີຍັງເອານ້າມະຮະປິ່ນມາໃຫ້ລັນຕື່ມ ເຮອກຟູ້ວ່າມັນ
ໝາ..”

ເຮອຊ້ອນສາຍຕາມອັນຫຼັກມເຂັ້ມທີ່ຫລື່ອເຫລາແລະດູ
ດູດັ່ນຈົນນ່າຫວັນເກຮງ ໂດຍເນັພະດວງທີ່ຄມກລ້າທີ່ຮ້ອນແຮງຮາວ

แสงอาทิตย์ยามเที่ยงวันที่สุดส่อง ก่อนจะรีบหลบเปลือกตา
มองที่มือเรียบบางของตัวเอง

“ก็ลืมเห็นคุณพี่ดีมีจัด ก็เลยทำน้ำมะระปั่นมาให้ดีม
 เพราะว่า สรรพคุณของมะเจิน แก้ตับ ม้าม พิการ บำรุง
 น้ำดี ขับพยาธิในท้อง แก้ลมเข้าข้อ แก้ปวดบวมตามเข่า..”

“พ่อ..”

โรมวิสุทธิ์ตะคอกเสียงใส่หน้าเธอพร้อมกับสาดน้ำ
 ในแก้วที่ถือไว้ใส่หน้าหวานของเธอที่รีบยกมือปัดน้ำออก
 จากใบหน้าแบบทันที

“อย่าถือดี ปวดเก่งมากต่อปากต่อคำกับฉันอีก..”

เขาหวังแก้วเปล่าในมือลงตรงหน้าของเธอจนแก้ว
 แตกกระเจิงเศษแก้วกระเด็นมาใส่แขนกลมกลึงของเธอจน
 เลือดซึม

“ไปเอาเหล้ามา..”

“หมดค่ะ..”

เธอบอกเขาเบา ๆ เมื่อยกมืออีกข้างปิดรอยแผลที่เกิด^๗
 จากเศษแก้ว ในขณะที่เขาวัดสายตาหันมามองอย่างไม่สนใจ
 อารมณ์

“หมดหรือ..เมื่อคืนนั้นยังดื่มอยู่เลย ไปอาบมา..”

“คุณพี่ดีมทุกวันระวังจะเสียสุขภาพนะคะ..อีกอย่าง
น้ำมะระปั่นยังมีรสหวาน มีรสเปรี้ยว แต่เหล้ามอย่างเดียว”

เขาเหมือนเหลืออดก้าวเข้ามาประชิดร่างบางพร้อม
กับขยັ້ນคอเสื้อของเธอไว้ด้วยมือของเขาแล้วกระซับจับแน่น
จนรัดคงงานของเธอ

“คุณพี่ขา..”

ทำให้เธอรีบวางมือทึ่งสองหมายจะให้เข้าปล่อย
 เพราะเริ่มรู้สึกหายใจไม่ออก หากแต่เขากลับร้องร่างบางให้
 ขยับเข้าประชิดร่างของเขามีโน้มใบหน้าต่ำลงมาหานได้
 กลืนหอมอ่อน ๆ จากร่างบาง

“เธอไม่ใช่เมียฉัน อย่ามาสู่รู้..ไปเอามา..”

เขาผลักร่างบางของเธอจนเซกะมำลິມໄປກັບພື້ນ

“ในเมื่อລືງາໄມ່ໃຊ່ເມີຍຂອງຄຸນພື້ ແລ້ວທຳໄມ່ຄຸນພື້ໄມ່
 ປລ່ອຍລືງາໄປລະຄະ ໃຫລືງາອູ່ທນທຸກບໍ່ທີ່ນີ້ທຳໄມ່ໃນເມື່ອຄົນ
 ທີ່ເປັນເມີຍຂອງຄຸນພື້ຢັງທນໄມ່ໄດ້ ລົງຂາດຕ້ອງໜີໄປ ແລ້ວ
 ລືງາເປັນໄຄຣລະຄະ ກີ່ແຄ່ອດືດນ້ອງເມີຍ ປລ່ອຍລືງາໄປສີຄະ..”

เขากำນົວແນ່ນເນື່ອຝຶ່ງດ້ວຍຄຳຂອງເທົອຈົບ ຝ່ານົວໃຫຍ່
 ຕວັດມາຢັງໃບໜ້າຫວານລະ ໄນຂອງເທົອຍ່າງໜັກໜ່ວງ

ใบหน้าหวานละไมหันไปตามแรงของฝ่ามือทำให้
เธอรู้สึกเจ็บจนชา พลันน้ำตาไหลพรากราดรดสองแก้มนวล
“คุณพี่ใจร้าย ใจร้าย ลีญาเกลียดคุณพี่..ลีญาจะหนีไป
จากคุณพี่..หนีไปเมื่อนพิมพ์นชยา ลีญาจะหนีไปให้ไกล
ที่สุด..หนีไปจากคนใจร้าย คนใจโหด..”

เธอตะโกนก้องเมื่อหันมามองหน้าเข้าทำให้เขาก้าว
เข้ามาแล้วรั่งร่างบางให้ลูกขี้นพร้อมกับโน้มใบหน้าลงไป
หาเธอที่น้ำตาไหลอาบสองแก้ม แต่พอเหาได้มองเห็นหยาด
น้ำตาของเธอหัวใจของเขากลับอ่อนยวนลง
“โรมวิสุทธิ์ผลักร่างบางให้ล้มลงไปกับพื้นแต่ทำให้
ฝ่ามือทึ่งสองเท้าลงยังเศษแก้วที่พื้นอย่างจัง

“โอ๊ย..”

เธอร้องครางเบา ๆ พร้อมกับยกฝ่ามือขึ้นมองเห็น
เศษแก้วปักคาที่กลางฝ่ามือจึงกระตุกเศษแก้วนั้นออก ทำให้
เลือกสีแดงพุ่งกระฉุกด่วนออกมานะ

“ไปให้พื้นหน้าฉัน ไป..”

เขายกอกเสียงใส่เธอ ก่อนจะหันไปเตรียมจะหา
อะไรสักอย่างข้างป่าใส่ร่างของเธอที่รีบก้าวออกมาจาก
ห้องโถงนั้นท่ามกลางสายตาของแม่บ้านที่อยู่มานาน

“คุณโรมกะ..”

แม่บ้านมาลีร้องเรียกเขาเบา ๆ ด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยน ทำให้เขาหันไปมองแล้วก็ต้องฟ่อนลมหายใจออกมากเบา ๆ

“ทำไมใจร้ายนักล่ะคะ คนที่ทำร้ายคุณโรมของป้าไม่ใช่หนูลีญาunateะคะ หากไม่ชอบเชอก็ให้เธอออกไปจากบ้านนี้สิคะจะได้ไม่ต้องทนเห็นหน้าให้เจ็บปวดใจ..”

“ไม่ได..”

“ดูแลให้ดี อย่าให้รอดพื้นสายตา..ทราบได้ที่ลับยังไม่หายเก็น จะไม่มีวันปล่อยมันให้เป็นอิสระ”

“แต่คนที่ทำร้ายคุณโรมมันอีกคนนะคะ..”

เขารวบสายตามองแม่บ้านของเขานิ่งด้วยสายตาชนิดที่ทำให้หล่อนจำต้องเงียบแล้วก้าวออกไปดูแลเชอทันที

อาลีญากำมือแน่นทั้งที่เลือดไหลออกจากฝ่ามือแทนไม่ขาดสาย

“คุณลีญาทำแพลงก์อนนะคะ..”

แม่บ้านมาลีร้องบอกพร้อมกับวางแผนมือลงจับมือเริ่ว
บางที่ยังกำเน้น ก่อนจะหันไปหาสาวใช้อีกคนที่ยกกล่องยา
มาพร้อมกับรับจัดการกับบาดแผลกลางฝ่ามือบางทั้งสอง
ข้างของเธอ

“เช็คหน้าตาเดือนะคนดีของป้า..”

แม่บ้านมาลีกระซิบบอกพร้อมกับยกมือปราดหน้าตา
ออกไปจากพวงแก้มขาวของเธอแล้วร้องเข้ามากอดไว้
อย่างปลอบโยน

“ลีญาเกลียดคุณพี่ ลีญาจะหนี้ให้ได้..”
เธอพูดกล่าวเสียงสะอื้นเมื่อชบหน้าลงกับบ่าของ

แม่บ้านวัยกว่าห้าสิบที่ใจดีและเป็นคนเก่าคนแก่ที่ดูแลบ้าน
มาตั้งแต่สมัยที่เป็นสาว หรือตั้งแต่โรมยังเด็ก จึงทำให้เขา
เองก็ดูเหมือนจะเกรงใจแกอยู่มาก

จนกระทึ่งเขาแต่งงานแล้วได้แยกมาปัลูกเรือนหอที่
อยู่ในรั้วบ้านเดียวกับบ้านใหญ่แต่แม่บ้านมาลีก็ยังคงอยู่แล
ความเรียบร้อยให้เรือนหอของเขารักษาด้วย

ส่วนอาลีญาได้เข้ามาอยู่ที่นี่ตั้งแต่เธออายุได้สิบแปด
ปี หรือตั้งแต่พี่สาวของเธอแต่งงานกับเขา แล้วก็อยู่จนเรียน
จบปริญญาตรี แต่เหตุการณ์พลิกผันเมื่อพี่สาวคนเดียวที่

เป็นเสมือนญาติคนเดียวในโลกของเธอ ได้หนีหายไปกับ
ชายคนหนึ่ง ทำให้เขาเกลียดชังและเคี้ยดแค้นเรื่องนักหนา
ทำร้ายค่าว่า เธอเหมือนกับว่า เธอเป็นตัวแทนของ
พี่สาว ซึ่งเป็นภารายของเขาว่ายังไม่ปราณี ทำให้เธอต้อง^๔
แอบร้องไห้เป็นประจำและพยายามจะหนีออก ไปจากที่นี่แต่
เขาก็ตามตัวกลับมา ได้ทุกครั้งและทำร้ายเธอจนทำให้เธอ
หวาดกลัวเขาว่ายังมาก

“ป้าจะเอาเรื่องที่คุณ โรมทำไม่ดีกับคุณลีญา ไปบอก
คุณท่านให้หนะคะ..”

เรื่องของหน้าแม่บ้านมาลีนิ่ง

“คุณท่านจะไม่สบายใจนะคะ อย่าเลยค่ะ แค่ลีญาหนี
ออก ไปจากบ้านหลังนี้ ทุกอย่างก็จบแล้ว..”

“อย่าคิดหนีอีกนะคะ ป้าขอร้อง..ป้าไม่อยากเห็นคุณ
เจ็บตัวเหมือนทุกครั้งที่คิดหนีแต่ไปไม่รอด..”

“แต่ลีญาไม่อยากทนอยู่กับคุณพี่ คนใจร้าย ลีญา
เกลียดเขา..เกลียด..เกลียดที่สุด..”

“ฉันก็เกลียดเธอที่สุดเหมือนกันอาลีญา..”

សេវាជាត
នូវការងារ
ព័ត៌មានបៀបប្រើប្រាស់
សំរាប់

គោលគិតថ្មី